

Blind Guardian

Recenze – Imaginations From The Other Side (CD)

V roce 1995 patřili krefeldští bardí nepochybně mezi výkvět poutníků, kteří se oděni do zářivé zbroje power metalu vydávali do dálných končin lidské fantazie. Na desce „Somewhere Far Beyond“ se jejich rukopis ustálil, už tolik nepřipomínal všechny ty povědomé žánrové fonty. Sebevědomě se rozklenul do monumentality, svojské melodiky a nebývalé poezie – přesně jak duněl závěrečný sbor desky, „the march of time it has begun“. A Blind Guardian vešli do času krokem jistým, rozhodným a potemnělým. Zrodilo se další zrcadlo do říší imaginace a z mého pohledu album, které nemá konkurenci jak z pohledu diskografie kapely, tak z pohledu žánru.

Mohu konstatovat: ověřeno časem. Když mě kolega Stray oslovil, jestli bych nenapsal „Imaginations From The Other Side“, měl jsem za sebou otřesnou zkušenost s aktuální blindí deskou a hlavu plnou pochyb, jak že na mě bude slavné album působit v časech, kdy už železo dávno vyklidilo moje (kdysi bardí) žíly. Byla to však planá obava. Jakmile začnou Thomenovy bicí zvonivě odpočítávat regres do časů dětství, bylo to všechno zpět – mocný nápor energie kytar se mnou smýkl a najednou jakoby ani těch 12 let neuplynulo. Byl jsem zase doma, mezi svými elfy, čaroději, plačícími zrádci i rozesmátými minstrelly.

Imaginace pro mě znamenají pomyslný vrchol vývoje krefeldských. André Olbrich tu našel to, co na předchozích albech hledal – rovnováhu mezi úderným metalovým laufem a melodikou, která připomíná party Briana Maye. Jeho kytara je taková neposedná štěbetalka, která pořád více utíká od masivních kil k melodickým zpívánkám. Je v tom slyšet kus obsese, jež posléze Blindy počala svádět na scestí, ale marná sláva, tady to funguje přímo báječně. Skladby tak mají pořád dostatečný metalový grif, ale zároveň i jemnou melodickou strukturu, která tvrdost povyšuje na hravost.

I tradiční speedové ofenzívy jako „Another Holy War“ či „I´m Alive“ krácející v nejlepších stopách předchozích alb, znějí náhle barevněji a promyšleněji než v minulosti. Schopnost vytvořit velmi prostý a přitom neskonale úderný refrén kapelu v žádném případě neopustila. Nelze si ale nevšimnout, s jakou rozkoší si čtveřice pohrává s nejrůznějšími můstky, přemostěními a vícehlasy. V tomto ohledu Imaginace bezchybně gradují sousoším „Script For My Requiem“ a „Mordred´s Song“. Jak praví kouzelná heavy metalová babička: tam je prostě všechno. Strhující nasazení, gradace, emoce a melodie, pro které bych dodnes prodal duši.

Na rozdíl od tolkienovské opery „Nightfall In Middle-Earth“, která následovala, mají „Imaginations From The Other Side“ podstatné plus: bez problémů fungují jako kompaktní celek i jako soubor různorodých songů. Mezi překrásnou pseudorenesanční baladou „Past And Future Secret“ a hitovým metalovým songem „Bright Eyes“ možná zeje hluboká propast, ale album se přesto nerozklížuje. Do značné míry i proto, že jej pohromadě drží ústřední trilogie o ztrácejícím se světě fantazie (dětství), který začíná strhující marš „Imaginations

From The Other Side“, naléhavě podtrhuje zmíněný singl „Bright Eyes“ a k výším nebeským povznáší závěrečný hymnický chorál „And The Story Ends“.

Zkrátka někde tady vidím zlatý grál melodického metalu, překrásný pohár osázený třpytivými drahokamy fantazie Blind Guardian a vybroušený dovedným řemeslem producenta Flemminga Rasmussena. Napít se z něj dodnes znamená o pár let omládnout. A omládnout rovná se nezapomínat na krásný věk jinošského snění a nekonečného entuziasmu. Pohřbete mě v říši za zrcadlem a na upomínku kdysi jasných očí dejte na hrob pohár vína, loutnu a čapku s pérkem sojčím. Ejchuchů!

Redaktor: Marigold (23.10.2010, z webzinu www.metalopolis.net)